

DECIZIA Nr.609
din 28 septembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din
Codul penal

Publicată în Monitorul Oficial nr.881 din 09.11.2017

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal, excepție ridicată de Costel Ghiță în Dosarul nr.318/114/2016 al Tribunalului Buzău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.2.814D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției. Lipsește cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia și depune înscrisuri. Astfel, arată că, potrivit dispozițiilor art.153 alin.(2) lit.b) din Codul penal, prescripția nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor de omor și, respectiv, de omor calificat, prevăzute la art.188 și art.189 din același cod, precum și al infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei. În acest context susține că nu ar trebui să se prescrie nici infracțiunile comise de martori și de organele judiciare în cauzele având ca obiect cercetarea penală pentru săvârșirea de infracțiuni care au avut ca urmare moartea sau sinuciderea victimei. Consideră că în acest mod se asigură persoanei condamnate pe nedrept posibilitatea de a-i acționa în judecată pe cei care se fac vinovați de producerea de probe mincinoase care au dus la condamnarea sa.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul excepției solicită, în realitate, modificarea textului de lege criticat, în sensul de a prevedea un alt moment de la care termenul de prescripție să înceapă să curgă în cazul anumitor infracțiuni. Or, potrivit dispozițiilor art.2 alin.(3) din Legea nr.47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea nr.150 din 6 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr.318/114/2016, **Tribunalul Buzău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal**. Excepția a fost ridicată de Costel Ghiță cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de clasare.

6. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art.154 alin.(2) din Codul penal încalcă prevederile constituționale ale art.21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art.124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției. În acest sens, arată că termenele de prescripție „ar trebui să curgă din momentul când o parte procesuală dintr-o cauză află și are probe că o altă parte procesuală din aceeași cauză sau un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o infracțiune în aceeași cauză”. De asemenea, având în vedere „dispozițiile art.153 alin.(2) lit.b) din Codul penal, care sunt clare, în sensul că prescripția nu înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunilor prevăzute la art.188 și 189 și al infracțiunilor intenționate urmate de moartea victimei”, precum și faptul că, în speță, organul de cercetare penală „a luat mită într-un caz ce a avut ca urmare

moartea victimei”, consideră că o „infracțiune comisă într-o cauză în care victima a decedat nu trebuie să se prescrie niciodată”.

7. **Tribunalul Buzău — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal este neîntemeiată. Astfel, consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art.21 alin.(3) și art.124 alin. (2) din Constituție, întrucât datele de la care încep să curgă termenele de prescripție a răspunderii penale sunt aceleași pentru toți cetățenii. Totodată, arată că prin invocarea excepției petentul solicită, de fapt, modificarea dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal, în sensul calculării termenelor de prescripție a răspunderii penale din momentul când o parte procesuală dintr-o cauză află și are probe că o altă parte procesuală din aceeași cauză sau un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o infracțiune în aceeași cauză, ceea ce contravine atât prevederilor art.2 alin.(3) din Legea nr.47/1992, potrivit căroră *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”,* cât și dispozițiilor art.61 alin.(1) din Constituție, în conformitate cu care *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”.*

8. Potrivit art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal este inadmisibilă. În acest sens arată că autorul excepției nu indică motivele și modalitatea în care textul de lege criticat contravine unor prevederi constituționale și nici articolele din Legea fundamentală la care se raportează în formularea criticii de neconstituționalitate. Invocă astfel Decizia Curții Constituționale nr.422 din 25 mai 2006, prin care aceasta a reținut că: „potrivit art.10 alin.(2) din Legea nr.47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale pot fi făcute în formă scrisă și motivate. Coroborând acest text de lege cu prevederile art.29 din Legea nr.47/1992, rezultă că de esența controlului de constituționalitate este exercitarea acestuia numai în limitele sesizării. Prin urmare, Curtea Constituțională nu se poate substitui părții cu privire la invocarea unor motive de neconstituționalitate, raportând dispozițiile legale criticate la textele constituționale indicate de către autor. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile Legii nr. 47/1992”. Mai mult, observă că autorul excepției dorește, de fapt, modificarea dispozițiilor de lege criticate, atribuție ce nu intră în sfera competențelor Curții Constituționale, care, potrivit Legii nr.47/1992, verifică, în cadrul controlului de constituționalitate, conformitatea legilor și ordonanțelor cu prevederile Constituției, fără a putea modifica sau completa dispozițiile supuse controlului.

10. **Avocatul Poporului** consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal este inadmisibilă. Astfel, arată că acceptarea criticilor autorului excepției ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, ceea ce ar contraveni prevederilor art.61 din Legea fundamentală, potrivit căroră *„Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării”,* fiind în contradicție și cu dispozițiile art.2 alin.(3) din Legea nr.47/1992, în conformitate cu care *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.*

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse la dosar, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art.154 alin.(2) din Codul penal, care au următorul cuprins: *„Termenele prevăzute în prezentul articol încep să curgă de la data săvârșirii infracțiunii. În cazul infracțiunilor continue termenul curge de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate, de la data săvârșirii ultimei acțiuni sau inacțiuni, iar în cazul infracțiunilor de obicei, de la data săvârșirii ultimului act”.*

14. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art.21 alin.(3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art.124 alin.(2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci solicită completarea dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal, în sensul ca, pe de o parte, termenele de prescripție a răspunderii penale să curgă „din momentul când o parte procesuală dintr-o cauză află și are probe că o altă parte procesuală din aceeași cauză sau un membru al completului de judecată, procurorul ori persoana care a efectuat acte de urmărire penală a comis o infracțiune în aceeași cauză”, iar, pe de altă parte, ca o „infracțiune comisă într-o cauză în care victima a decedat” să „nu se prescrie niciodată”. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, conform prevederilor art.2 alin.(3) din Legea nr.47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

16. Pentru considerentele expuse, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1—3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.154 alin.(2) din Codul penal, excepție ridicată de Costel Ghiță în Dosarul nr.318/114/2016 al Tribunalului Buzău — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Buzău — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 septembrie 2017.